

Kochana Basiu

Spotkanie było piękne. Nawet nie umiem Ci i Wam podziękować. Z pewnością na długo je zapamiętamy. W drodze powrotnej usłyszałam głosik (nie wiem czyj, było ciemno) "u nas tak nigdy nie będzie"...Oczywiście nie mam nadziei na to żeby było tak jak u Was, ale jeśli będzie dzięki temu spotkaniu trochę lepiej, cieplej, mądrzej, jeśli coś się kiedyś wykluje z tego krzywego Koła literackiego to będę pełna radości. Dziękuję. Pozdrawiam Ela

Ps. Wyglądałaś na spotkaniu pięknie i szalenie dostojnie. Te perły sprawiły, że poczułyśmy się bardzo wyróżnione. Basiu jeżeli na coś Ci się przyda tekst, który przesyłam to wykorzystaj. E

Bywają spotkania na szczycie ale i szczyty są różne. Najlepiej gdy w spotkaniach nie ma szczytów, jednak jest coś co sprawia, że człowiek wychodzi z nich mądrzejszy, silniejszy, lepszy, pełen ciepła i nadziei. Kiedy 16 listopada jechaliśmy ze Szprotawy do Zielonej Góry busik pracowicie pokonywał rozkopane drogi, przystawał w korkach a wieczór był prawdziwie listopadowy i ponury. Potem było już tylko pięknie. Czekaliście na nas przy nakrytych stołach z ciepłą kawą, herbatą i pachnącym ciastem. Czekaliście też z pięknym słowem, z wierszami, wspomnieniami, doświadczeniami – wszystkim tym, czym dzielą się przyjaciele, których łączą podobne zainteresowania, marzenia i pasje. Tak chyba powinno być, że silniejszy wspiera słabszego. Nasz szprotawski Uniwersytet jest o wiele młodszy od zielonogórskiego, zawsze korzystaliśmy z waszego doświadczenia i życzliwości. Szprotawski UTW będzie za kilka miesięcy obchodził jubileusz dziesięciolecia. Dla nas to ważny moment, chcemy być do niego dobrze przygotowani. Istnieje Koło literackie, którego na razie nijak nie można porównać z Waszym Oksymoronem trudzi się z przygotowaniem okolicznościowego wydawnictwa. To był cel naszego spotkania. Dziękujemy Wam za nie. Może nie wyjechaliśmy o wiele mądrzejsi. Słuchając waszych wierszy, opowiadań, wspomnień zadawaliśmy sobie pewne w duchu pytania czy nam też kiedyś coś się tak uda napisać, wymyślić. Daliście nam jednak nadzieję. Może po tym spotkaniu będziemy bardziej wierzyć w siebie, może będzie w nas więcej zapału, cierpliwości, odwagi. Podsunęliście nam wiele pomysłów: niby prostych, ale jakże ważnych. Samo Podziękowanie Wam za to spotkanie nie wystarczy. Bądźcie jednak przekonani, że jeśli coś się uda to także dzięki Wam. Dziękujemy.

Spotkanie

wtorek, 22 listopada 2016 12:31 - Poprawiony piątek, 25 listopada 2022 16:41

Koleżanki i koledzy Szprotawskiego UTW

